

Tady je Matej Skalický a tohle je Vinohradská 12.

V příběh ponorky, který sledoval celý svět, je ukonče její trosky, párset metrů od vraku Titanicu, našel dálkovi ovládaný dron jedné z průzkumných lodí.

Na palubě zemřelo pět dobrodruhů.

Zkusím teď odvyprávět události posledního týdne, den pod ní.

Dnes je pátek 23. června.

Sobota 17. června.

Na východním pobřeží Kanady u břehu Atlantského oceánu je už večer, když Heimish Harding tuká do mobilu příspěvek na sociální síť Instagram.

Jsem hrdý, že můžu konečně oznámit, že jsem se připojely jako specialista ke společnosti Ocean Gate a budu v ponorce, která zamíří k vraku lodi Titanic.

Vzledem k tomu, že na Newfoundlandském poloostrově byla nejhorší zima za posledních 40 let, bude tato myse pravděpodobně první a jedinou pilotovanou missí Titanicu v letošním roce.

Předpověď počasí je příznivá, otevřela se možnost vyrazit, takže se zítra pokusíme o ponor.

Už včera jsme zahájili plavbu z města St. John's a potápickou operaci, spustíme zítra kolem čtvrté hodiny ráno.

Do té doby nás čeká ještě spousta příprav a instrukcí.

V týmu máme legendární průzkumníky, někteří provedli k vraku Titanicu od 80. let už přes 30 ponorů.

Včetně Paula Anriho Naržoleta.

Další novinky o expedice budou následovat, pokud vydrží počasí.

Tenhle instagramový příspěvek se v nadcházejících dnech objeví na stránkách řady světových médií.

V jakém kontextu? To teď v sobotu večer může Heimish Harding jen stěží tušit.

80. lety brycký dobrodruh podniká v letectví, je miliardářem a extrémních výzev se rozhodně nebojí.

Byl na jižním pólu, byl ve vesmíru a byl i nad dně mariánského příkopu, nejhlubšího místa na zemi.

Teď se Heimish Harding připravuje na další dobrodružství.

Je na palubě arktického ledoborce jménem Polar Prince, se kterým se v minulosti plavila kanadská pobřežní stráž.

A nejnověji si tuhle loď pronají má společnost Ocean Gate Expeditions.

Přes 60 let staré plavidlo míří několik set kilometrů jihovýchodně od Newfoundlandu, k místu, kde už celé sto let leží nad dně oceánu rozlomený vrak Titanicu.

Zatímco pro Hardinga to bude poprvé, tak 77 lety bývalý námořní velitel Paul-Andy Naržole, kterého Harding na Instagramu vychvaloval, byl u Titanicu mnohokrát.

Desítky let tu loď studoval a přesdívá se mu Mr. Titanic.

Jestli někdo ví do čeho jde, je to právě on. Na palubě spolu s těmihle dvěma budou ještě tři muži.

Jedním z nich je 1.60 letý Stakten Rush majitel firmy Ocean Gate, která tuhle výpravu vymyslela, a pak Šezáda a Suleyman Davoudov.

Osuma 40 letý otec, biznisman, místo přeceda jednoho hnojarského gigantu, jeden z nejbohatších Pákystánců a jeho 19 letý syn.

Tahle pjetice se už brezi vypraví skoro 4 km pod hladinu, do míst, která na vlastní oči vidělo zatím jen velmi málo lidí.

Tenhle výlet si turistická část výpravy koupila u společnosti Ocean Gate za obrovské peníze. Lístek stál 250 tisíc dolarů, skoro 5,5 milionu korun.

A už za chvíli se všichni nasoukají do ponorky o velikosti malé dodávky, aby se společně vydali na dno Atlantiku.

Tohle je Pavel Gross, byl dlouhá léta vývojářem ponorek, je na něj velký expert.

Zavalal jsem mu, aby mi popsal, co asi lidé uvnitř s ponorkách ménem Titan uvidí.

A ponorka má dobrých 10 až 11 tun, předuje části polokoule s velkým oknem.

Ty okna hlubokomořské jsou kuželové a vnější průměr třeba vypadá, že má 3,4 m, ale protože to kužel tak uvnitř.

Je to třeba jenom 20 cm, kterým se dá koukat, to znamená, že tím vlastně může koukat jenom jeden člověk vždycky.

Je to propět lidí a proto tam prej mají obrazovky veliký, kde vidějí to okolí na televizi.

Což tedy je proti srsky, protože to už můžu taky být na hoře na logi a bezpečí se dívat na obrázky, kterými posílá ze zdola nějaký robot.

Ani jeden z pětice dobro druhů by se na tuhle výpravu nevidával, kdyby nechtěl být přímo u vraku.

Ale každý z nich, proto bude muset objetovat velký kus svého pohodlí.

Můžeme si to sami představit díky reportáži americké televize CBS.

V létě roku 2022 totiště v společnosti Ocean Gate, Stockton Rush, pozval novináře, aby se do ponorky podívali.

Vzal je na stejnou cestu, kterou teď podniknou s hárdningem, davůdovými a nároletem.

Vidali se tehdy z přístavu St. John's na Newfoundlandském poloostrově a taky zámířili asi 600 km na jeho východ právě do míst, kde se v roce 19-12 potopil Titanic.

Reporter David Pogue popisuje, že Titan má 13 cm silný trup z karbonu a titanové kupole.

Zajímavé je, že ponorka nemá žádnou certifikaci.

Mýsta je v ponorce po skrovnu. Žádné sedačky, jen podlaha k sezení. Uvnitř je jedna televize, jedno tlačítko, jeden malý záchod.

Světlo na stropě konstruktéři zakoupili v obchodě s kempingovým vybavením. Monitor se hnali, skoro to tak vypadá, v běžném elektroobchodě.

A co je nejvíc zarážející? Ponorka se ovládá starým, bezdrátovým ovladačem Logitech, skoro úplně stejným, který na Amazonu koupíte za pár stovek korun.

Stak ten vysvětluje, že na vývoji dělali s vesmírnou agenturou NASA a s výrobcem Letadel Boeing.

Ale je to technika, všechno se může pokazit.

Představte si situaci, že ponorka se bude muset vnouzové situaci vinořit a posádka dostat ven, jině že bez pomoci to nezvládne.

Ze vnítr se titanový poklot otevřít nedá.

Tady viděl, že ta ponorka nemá žádnou, abych tak řekl vstupní věž. To je proto, aby se mohla otevírat při vlnobyti velikým.

Protože když máte ten vchod do tý ponorky chroněnej, takovým tubusem do vejšky, tak to vlnobyti ho nemůže zaplavit, když otevřete ten závěr.

Ale já to tady nevidím, takhle já bych ponorku nikdy nestavil.

Ponorka Titan prostě nemá žádné dveře. Jedno z jejich titanových vík se uzavídá 17 šrouby. Až vlezou dobrodruzi do vnítr, sami se ven nedostanou.

Neděle 18. června.

Ledoborec Polar Prince pluje zhruba 15 km východně od Bostnu. Je asi půl osmé ráno, přišel čas.

Pětice dobrodruhu se souká do malé asi sedmimetrové ponorky. Oproti hardringovým odhadům ze soboty má plán asi 3,5 hodiny z poždění.

Díky záběrům CBS zlojského léta si dovedeme představit, jak bude ten ponor vypadat. Titan by měl být umístěný na platformě, kterou poláneck z paluby s vezou motorové čluny.

Spolu s platformou se pak plavidlo ponoří do hloučky asi 9 metrů pod hladinu. Tam je mnohem víc klidu na práci pro potápěče, kteří se vrhnou do akce a odpojí ponorku od platformy.

V tu chvíli už je to jen napětí dobrodruhu a na jednom plastovém ovladači z pár barevnými tlačítky. Ponorka je odkázaná sama na sebe. Kledoborci nepoutá žádný kabel, žádný provaz, má s ním jen ultrazvukové spojení.

Ozývat se bude každých 15 minut, pomocí akustického systému USBL. Na tom je posádka Titanu z kolegy na hladině domluvená.

GPS systém pod vodou nefunguje, takže Polar Prince musí posílat navigační pokyny Titanovi pomocí krátkých textových zpráv.

Je 8 hodin ráno místního času a my se RMS Titanic právě začíná.

Ponorka se noří do temných a chladných vod Atlantiku, zatím vše funguje jak má, vyšlo počasí, funguje spojení.

Někdy vetře odpoledne má být po všem a spojd' tak je to naplánováno. 2 hodiny dolů k vraku Titanicu, pár hodiny na místě, pak zase 2 hodiny zpátky na hladinu.

Jenže plány jsou prostě jen plány a realita je mnohdy úplně jiná.

Je 9 hodin a 47 minut místního času a na palubu lodí Polar Prince přichází další signál od ponorky. Na cestě na dno Atlantiku je už skoro dvě hodiny, takže v tu chvíli by měla být jen pár minut od Titanicu.

Jenže po 10. dopolední se ponorka Titan už neozve. Signál v 9.47 byl ten poslední, pak s ponorkou ledoborec stratiozpojení.

Posádka lodí ale ještě nepanikaří, čeká do 3 hodiny odpoledne, kdyby se měl Titan dostat zpátky na hladinu, tedy tak jak bylo domluveno.

Jenže čekání je to marné. Posádka lodí Polar Prince se rozhodne ozvat americké pobřežní stráž. Ta dostává oznámení v 5 hodin a 40 minut odpoledne.

V tu chvíli se začíná spekulovat co se mohlo stát. Ponorka funguje na baterie, takže to první co člověka napadne je, že mohlo dojít k nějakému technickému problému.

Časopis Scientific American vypočítává i další možné potíže. Napalubě mohl vypuknout požár kvůli skratu na elektrickém obvodu, taky mohlo dojít k narušení konstrukce a ponorku mohlo rozdřít tlak. Vývojář ponorek Pavel Gross má i jiné vysvětlení.

Co bych tak jako očekával nejvíc, když bych zapoměl to, že se lhala technika, by byli, že se tam zachytili.

To je jedna z nejneprímnějších věcí, která při potápění z ponorkou se může stát.

U tej oblasti, kde je Titanic, bývají veliké proudy.

U těch ponorek mír jedna a mír dvě, který má kameron filmoval ten film Titanic, tak tam se jednou stalo taková nepřijemnost,

že prout jí přitlačil tu ponorku na stěnu tyl lodí toho vraku a oni se nemohli hnout z místa.

Takže může se stát jednak tohle, nebo se může stát to, že ty motory nestačejí proti proudu, že je zanele někam a ta ponorka se zachytí.

Když se zachytí ponorka ve 100 metrech, tak už je to taky problém, ale když se zachytí v síci celých 8 km hloupe,

tak to je prakticky té měš' neřešitelný problém, protože než tam dopravíte záhranou ponorku těchto parámetru přespůze měkou,

protože těch není tolik, tak ty dle ten tam dávno můžou umřít.

Záhrané operace se rozbíhají a množství kyslíku na palubě klesá.

Pondělí 19. června.

Začíná nový pracovní týden a veřejnost zatím nemá ani potuchy od dramatu, které se už několik hodin odehrává 100 km východně od kanaccoamerického pobřeží.

Bostonská pobřežní stráž zveřejňuje zprávu o ponorce, která se stratila v Atlantiku na cestě k vraku Titanicu.

Zatím bez větších podrobností.

Bostonská pobřežní stráž uvedla, že zahájila pátrací operace.

Postonská pobřežní stráž uvedla, že zahájila pátrací operace.

Vrty se na větších podrobností.

Vrak Titanicu leží v loupce 3800 m asi 60 km od pobřeží Severní Ameriky.

Společnost Ocean Gate. Zveřejnuj na tvétu stručné větti.

Zjišťujeme, co se dá dělat a aktivujeme všechny možné způsoby, abychom posádku dostali spět do bezpečí.

Plně se soustředíme na členy posádky a jejich rodiny.

Sme hluboce vděční za velkou asistenci, které se nám dostává od několika vládních agentů a společností zaměřujících se na pohyb v hlubokých vodách.

Snažíme se obnovit kontakt s ponorkou. Pracujeme na tom, aby se posádka bezpečně vrátila.

Záhranáři to nebudou mít jednoduché. 4 km hloupka, rozmary počasí,

do toho se bavíme o oblasti, která je 100 km odpevniny.

A kyslíku posádka ponorky nemá nazbyt. Zvlášť proto, že když je člověk ve stresu, dech se mu zrychlí.

Mám tady dva údaje, který si tak trochu odporujou.

Jeden píše, že mají 72 hodin na přežití, to znamená zásoba.

Kyslíku a toho pohlcovacího vápna na CO2.

A druhý údaj je 96 hodin.

Ale i to je knapp, protože nevím, že by třeba záchraní ponorky jako Alvín nebo Ciána francouska.

Byly letecky dopravitelní.

Ale jestli musí zlažoli v Kalifornii dopravit polod', tak to prostě neskíhnu.

Nakonec se všude objevuje informace, že zásoby kyslíku na Titanu vystačí na 690 hodin.

To znamená, že záhranáři mají čas do čtvrttečního rána.

V podělí odpole dnes volává americká pobřežní stráž první tiskovou konferenci před svým sídlem v Bostru.

Slová se ujímá důstojník Loubert Simpson.

Holohlavý chlapík s brílemy, v tmavé modré košely, stojí za pultíkem a vysvětluje novinářům, že na otázky bude jen pár minut.

Hned po něm mluví admirál John Mágr. Nakrátko střižený dlouhanc o hrnutými rukávy.

Ještě důstojník, jsme vytvořili s operátorou vysvětlu, který byl vysvětlu.

Vysvětlu byli 5 dnes vysvětlu.

Eksperti točíš zminují, že by měla mít na sobě připěvněná závaží, která by v případě nouze, bylo možné uvojit a díky tomu se opět přiblížit hladně a vynuřit.

Súčasně jsme nasadili do akce letoon C-130, který má za úkol oblast prohledat jak vizuálně, tak pomocí radaru.

S kanadskou pobřežní stráží a kanadskou armádou koordinujeme nasazení dalších prostředků. Kanaděné mají také ve vzduchu 5-rací letoon C-130 a disponují protiponorkovým letunem P-8, kterým umístili na hladinu boje, zaznamenávající zvuk, aby mohli poslouchat, co se děje pod hladinou.

Admirál Mágr popisuje, že se jako první mohou do oblasti dostat soukromá plavidla.

Při podobných neštěstích na moři to tak bývá, že armáda nebo pobřežní stráž prostě skontaktuje a domluví se s nimi na dalším postupu.

Záhranáři to mají složité, je potřeba proskoumat jak hladinu tak hlubiny, kde víc než 1 km pod vodou je sotva vidět na 5-10 m a to i s výkony světla.

Proto nad hladinou se záhranáři dívají, pod hladinou se snaží spíš poslouchat za pomoci v Sonaru, jak vysvětluje Admirál.

Novináři se ptají, jestli už se vík, kdo je na palubě. Poprvé padne jméno Heymische Hárdringa.

Admirál nic nepodvrzuje a současně se objevuje ještě jeden důležitý dotaz.

Totíž, kdyby náhodou záhranáři ponorku našli, nemají přeci vyhráno. Ještě jí musí vyzvednout na hladinu a na to potřebují speciální techniku.

Ostatně, na to už tak trochu narážel před pár minutami Pavel Gross. I na to záhranáři myslí, ale to nejdůležitější je Tytana najít, než posádce dojdou zásoby kyslíku.

Inak veškeré úvahy o vyzvednutí ponorky budou úplně zbytečné.

Uterí 20. června

Záhrané tými se nezastaví, pracují ve dne v noci. Ve vzduchu jsou pátrací letadla Lockheed C-130 Hercules i Boeing P-8 Poseidon. Oni už už v pondíli mluvil Admiral Mágr.

C-130ek mají kanaděné i američané spoustu, je to roky prověřený čtyř motorový stroj. P-8 to je námořní protiponorkový letón se sonarovými bojemi.

To jsou jeho už i v oceánu, které schazuje na hladinu. Zatím, ale ani veškerá snaha nestačí.

Dohady o tom, co se mohlo stát, se mezi tím šíří médy naplno.

Kdo ví jak to je? Více informací by mohla přinést odpolední tisková konference. Ta je tentokrát přímo v Bostonském přístavu.

Přednovináře předstupuje zase Robert Simpson, ten holohlavý chlapík jako v pondíli. V ruce má pár papíru a už z jeho tváře je poznat, že pátrání zatím asi moc nepokročilo.

Za chvíli se slova ujímá kapitán Jamie Frederick, muž vážné tváře s prošedivělým knírem.

Novenky o pátrání má napsané čteje z papíru.

Jamie Frederick říká, že pátrání nepřetržitě pokračuje. Záhrané tými složené s americké a kanadské pobřežní stráže i amerického letectva už proskoumali více než 7,5 tisíc čtverečních mil, tedy asi přes 20 tisíc kilometrů čtverečních.

Představte si rozlohu moravy. Na takhle velkém území se pátrá po 1,7 m ponorce. A to se bavíme pouze o hladině oceánu.

Frederik potvrzuje, že ve vzduchu jsou pořád v c-130 třicítky a nově i letouny Logheed P3 Orion. Do vzduchu se taky dostanou letadla cp 140 aurora.

I tyto letouny dokážou schazovat bojky se sonarem, stejně jako P8, která se vypravila na místo už v pondělí. Zhruba metr dlouhé a úzké bojky mají možná 20 cm v polům měru.

Posádkou letadla jsou umísťovány do takových speciálních zásobníků a spadáky jsou schazovány dolů z letadel. Nahladině zůstanou plavat a zaznamenávají, co seděje ve vodě. Zároveň dokážou posílat zvukové signály, které se od objektu pod hladinou odrážejí.

Vrátme se teď ještě na chvíli na tiskovou konferenci v Bostonu. Jamie Frederick, novinářům říká, že

na místo, kde se stratila ponorka Titan, dorazila už také loď Deep Energy, kterou vlastní jedna francouzskoamerická petroliářská firma.

Tohle plavidlo je určené na pokládku potrubí a kabelů, takže má na palubě dálkově ovladatelné podvodní roboty. Tím můžou sehrát připátrání klíčovou roli. Potíš je, že se možná nedokážou potopit dostatečně hluboko.

Jenže jestli je Titan zachycený do vraku 100 let starého za oceánského parníku, není moc jiných šancí, jak se k němu rychle dostat.

Podle kapitána Jamieho Fredericka se loď Deep Energy už setkala sledoborcem Polar Prince a společně spustili robotycké plavidlo v místě, kde byla zaznamenána poslední známá lokalita ponorky. Tedy nad vrakem Titanu. Mezi tím na místo plují další lodě, nejen kanackého námořnictva. Některé z nich mají na palubě stejná robotycká plavidla jako Deep Energy.

Nejdůležitější informací zděluje kapitán Jamie Frederick až na dodatečné otázky novinářů. Kolik asi zbývá posádce kyslík?

Jenutné zdůraznit, že to je jen odhad. Na začátku to bylo 96 hodin. Teď jím zbývá kyslík tak na 40, 1, 40 hodin.

Vstředa 21. června.

Na palubě je jeden malý záchod a to ještě zcela nouzový. Níkdoby nepočítal s tím, že by v té ponorce měla být výprava zavřená déle než pár hodin. Rozhodně, desítky hodin a rozhodně dny.

Stovky kilometrů od pobřeží mezi tím pokračují průzkumné práce. Připravená jsou další letadla, c17. od amerického letectva, která jim dodal Boeing, a BBC píše, že na místo míří dalších minimálně 8 lodí.

Některé už připluly, jiné teprve na místo plují. Norská Skandy Vinland, kanacká Atlantic Madeleine, těžký kanacký ledoborec Terry Fox a mnoho dalších.

Mají sonary, mají komunikační zařízení, mají navigační techniku nebo robotické podvodní drony. Očekává se taky připlutí lodi Glace Bay kanackého královského námořnictva.

Na její palubě jsou lékaři a zdravotnické vybavení. Britský Guardian píše, že na Glace Bay vy měla být taky mobilní hyperbarická komora.

Možná největší naděje, ale záhraněři vkládají do francouzské výzkumné lodi Atalante.

Francouzy to tiž mají na palubě dálkově ovládaného robota, který se může potopit až 6000 metrů hluboko. Jmenuje se Victor 6000.

Dokonce nutná kabeláž k jihoponoru je až 8 km dlouhá. To dává naději, že by se mohl dostat až na dno Atlantiku k vraku Titanu.

Příprava Victor 6000 ale bude trvat aspoň dvě hodiny. Čas není na straně záhraněřů.

Šef organizace, která s Victorem obvykle pracuje, ale říká, že dokud je nějaká naděje, je třeba to zkusit.

Mezi tím se v médiích objevují informace o tom, že bývalí zaměstnanci Ocean Gate už v minulosti projeví obavy o bezpečnost ponorky, píše o tom americká CNN.

Všechno, ale přebývá informace ze středečního odpoledne. Objevuje se zásadní a zlmová správa.

Vypadá to, že pátrací týmy zachytili první stopu po ponorce. Na Twitteru oni informovala bostonská pobřežní stráž.

Kanacký námořní letoun Lockheed P3 Orion zaznamenal v prohledávané oblasti zvuky.

Na základě toho se přesunulo pátrání dálkově ovládaných robotů, kteří se pokoušejí odhalit původce těchto zvuků.

Toto pátrání je zatím bez úspěchu, ale pokračuje.

Data z letounu P3 byly postoupeny našim expertům k analýze, podle které budou vytvořeny další pátrací plány.

Veškeré síly jsou teď poslány na tohle jednomísto. Otázka je, co to je za zvuky.

Když se na to ptají novináři na další tiskové konferenci, nám už známého kapitána Jamieho Frederika,

tak předá slovo vedlejší stojícímu Karlu Hartzfeldovi, oceánografického institutu V Boots Hall.

Podle Carla ty zvuky zní jako jaké si bouchání, ale těžko říct, co přesně znamenají, nebo kdo je vydává,

a jestli to není jen nějaký šum u prostřed oceánu.

V mé zkušenosti odborní kanál kusty klubám můžu říct, že v přírodě existují zvuky, které můžou znít, jakoby je dělal člověk, ale jen pro necivěčené ucho.

A já vás můžu ujistit želidě, který nahrávky poslouchají to dokážou rozlyžít.

Té oblasti je hodně plavidel, a každé z nich dělal taky nějaký.

Vypadá to, že na zvuk bouchání jako první přišlo jedno z průzkumných letadel Lockheed.

Zvuk se ozýval v intervalu 30 minut.

Americká média to zjistěla z interních e-mailových správ ministerstva pro vnitřní bezpečnost.

Na místo byl kvůli tomu nasazený ještě další sonar, a i po pár hodinách bylo bouchání stále slyšet.

To vše se odehrálo už v úterí, ale znovu tyto zvuky záchranáři zachytili ve středu ráno.

Nikdo nezveřejnil jak dlouho, nebo z jakou intenzitou se ty zvuky ozývali.

To jediné, co v tuto chvíli víme, je, že je kanadské letadlo zachytil.

Vám to vytvořilo.

A zvuky se ještě zvuky, a zvuky jsme se tam vzláší.

Od kapitána Frederica se náše dnes ještě dozvídáme, že na místo míří další dálkově ovladatelná plavidla.

Například jednoamerické veze kanadská loď Horizon Arctic.

Pomoc, by s vlastním podmorským dronem měli i Britové.

Francouzy, teď se svým Victorem na pátrání nebudou sami.

Do oblasti by měl taky dorazit systém Fados.

V postatě velký jeřáb na vyzvedávání k lidně 7,20 tun těžkých těles zedna oceánu a to až z loupky 6 km.

Takže si to schrňme. Pátrání pokračuje, zapojeni jsou do něj i lodě, sonarové boje, letadla.

A byl zaznamenán zvuk bouchání, ale neví se, kdo ho vydává.

Pořád přexistuje naděje.

4. 2. 20. června

Teď už jde do tuhého. Kyslíku moc nezbyvá. Posádka má možná posledních pár hodin života.

Přestože kapitán Jamie Frederick říkal, že pro záhranáře je to jen jeden z mnoha údajů.

Pohrát je to ten nejdůležitější. 690 hodin na začátku byl odhat.

Stejně tak je teď odhat, že zhruba kolem 7 hodiny ráni místního času ve 4.

Kyslík dojde. Práce v oblasti samozřejmě pokračují, teď už na oblasti velké, jako je celá belgie.

Na hladině je kolem 10 stupňů, vanečerství výtr.

Stále zůstává řada otázek nezodpovězená. Co jsou ty zvuky, které zachytili boje vypuštěné průzkumnými kanadskými letadly?

A pokud záhranáři ponorku najdou, budou schopnější vyzvednout na hladinu?

V médiích se mezi tím objevují podezření, že záhraná operace není úplně dobře koordinovaná a

nevšech na technika z různých důvodů dorazí na místo v čas.

A další věc, společnost Boeing, na kterou se odvolával Stockton Rush Chef Ocean Gate Expeditions, dnes vydává oficiální prohlášení,

že se na vývoji, testování a ni designu ponorky nepodílela. Jak to tedy bylo?

Současně jsou tu někteří experti, kteří postupně mění názor na to, co se mohlo s Tytanem stát.

Včetně Pavla Grosse.

O týžej dejme tomu, že vynechala elektrika, co už se tedy přijím jednou stalo. Tak se dejme tomu, že se jim podařilo vyzít.

Jenom, že nikdo neví, protože neměli zároveň spojení, jestli se vyzít a kde se vyzít.

A hledajte v malinkou ponorku, ve vlnu bytí oblastky, kde včude můžou bejt. To je jako hledat

Spendlík v Kupce Sena.

Čeká se na další tiskovou konferenci bostnské pobřežní stráž. Podle odhadů posádce už musel dojít kyslík.

A nebo ne, byl to jen skutečně odhad až patný, co bude dál. Z nenadání přichází správa, která celou situaci mění.

Poblíž v raku Titanicu bylo pomocí dálkovi ovládaného robotického plavidla objeveno po letrosek.

Odborníci tito informace vyhodnocují.

Vypadá to, že trosky měl odhalit robotický podvodní dron z lodi Horizon Arctic. Zatím nikdo neví zda jsou skutečně z ponorky Titan.

Pobřežní stráž se chce sejít novináři kolem třetí hodiny odpoledne místního času.

Vystupuje admirál John Magher.

Nez ráno dálkovi ovládaný robot zplavidla Horizon Arctic objevil zadný část ponorky Titan na dně oceanu ve vzdálenosti přibližně 500 metrů od přídě v raku lodi Titanic.

Robot následně objevil i další trosky. Podle expertů trosky odpovídají katastrofické strátě tlaku v tlakové komoře. Na základě toho jsme i hned informovali rodiny.

Za admirálem stojí zástup lidí, kteří koordinovali průzkumné a záhrané práce. Jeden z mužů si opakovaně otírá slzy.

Pobřežní stráž našla 5 velkých kusů trosek. Další byli rozeseté kolem na prostoru, kde je dno oceanu hladké, ne nacházejí se tam žádné trosky z Titanicu, takže bylo jasné, že jsou součástí ponorky Titan.

Příčina neštěstí selhala tlaková komora, ponorka implodovala, zhroutila se sama do sebe.

Jestli to bylo kvůli tomu, že třeba narazila do vraku Titanicu, to se zatím neví. Neví se ani, kdy se ta katastrofa stala.

Sonarové bojky by ale implozy zachytili. Je tedy možné, že kní došlo ještě předtím, než je letadla schodila na hladinu oceanu.

A zvuky bojuchání, které boje opakovaně zachytili, ty očividně neměli s ponorkou žádnou spojitost.

Byla to slepá stopa, to ale nikdo nemohl vědět.

Vyšetřování teď bude pokračovat, pozůstatky zemřelých, zatím nikdo nenašel a kdo ví, jestli se to podaří.

Možná už navždy, zůstanou nad ně Atlantiku.

Tohle už je všechno z Vinohradské 12, z pravodajského podkástu Českého rozhlasu.

Dnes jsme odvyprávěli příběh ponorky Titan, který poslední dny sledovali lidé po celém světě.

Tuhle epizodu dávali dohromady Zuzana Marková, Kristina Vašíčková a Jarda Pokorný.

V trochu jiné se stavě se na vás těším zase po výkendu, s dalšími správami a s dalšími příběhy.

Naslešenou v pondělí.